

De piramides zijn het huis van de god van de Bijbel

Wanneer er een intense strijd gaande is tussen twee partijen, dan zal er vaak worden geprobeerd de publieke opinie te beïnvloeden door het verspreiden van onjuiste informatie en het zorgvuldig camoufleren van informatie die men liever niet naar buiten wil brengen.

In de intense oorlog tussen de lichte kant en de donkere kant van de afgelopen duizenden jaren, spelen deze zelfde principes eveneens een grote rol. De donkere kant zal er alles aan doen om te voorkomen dat de lichtwerkers over de juiste informatie kunnen beschikken en zal proberen de eigen geheimen zo goed mogelijk te camoufleren. In de afgelopen duizenden jaren had de donkere kant daar heel veel mogelijkheden voor, vanwege de enorme verstoring in ons evolutieproces. Daardoor is veel juiste kennis verloren gegaan en was vitale informatie voor de lichte kant, vaak niet meer beschikbaar.

Nu we in een periode zijn aangekomen waarin het evenwicht in ons evolutieproces steeds meer is hersteld, komt er daardoor ook steeds meer zicht op vitale informatie, die lange tijd verborgen is geweest.

Dit geldt zowel voor informatie over jouw eigen vorige levens als voor informatie over wat er gaande is geweest in de geschiedenis van de mensheid in het algemeen. Deze informatie is nodig om beter zicht te krijgen op de situatie waarin je terecht bent gekomen.

Je kunt pas een nieuwe start maken, wanneer er voldoende zicht is op jouw eigen verleden en er in voldoende mate is begrepen en is verwerkt wat er op jouw eigen levensweg is gebeurd in de afgelopen duizenden jaren. Pas dan ben je voldoende voorbereid om een nieuwe start te kunnen maken.

Door de enorme grip van de donkere kant op onze samenleving, heeft die het voor de lichtwerkers lange tijd onmogelijk gemaakt om over juiste informatie te kunnen beschikken. Door de grote aanpassingen in ons evolutieproces, komt hier nu alsnog veel meer ruimte voor.

In ons evolutieproces bestaan er allerlei tijdvakken. Binnen zo'n tijdvak gelden allerlei afspraken, waarbinnen het evolutieproces voor de mensheid zich afspeelt. Aan het einde van zo'n tijdvak wordt de balans opgemaakt en wordt vastgesteld hoe de mensheid zich heeft ontwikkeld. Naarmate de mensheid meer kiest voor het negeren van het innerlijke weten, worden de wetten en de regels van ons evolutieproces aangepast in het nadeel van degenen die hun innerlijke weten willen volgen.

***De periode die wij nog vaag kennen als Atlantis,
is een periode waarin de mensheid er in meerderheid voor koos
het innerlijke weten niet te volgen.***

Aan het einde van die periode werd door de goden vastgesteld welke keuze de mensheid had gemaakt. Vanwege de vrije wil van de mensheid zou je kunnen zeggen dat de lichte kant had verloren, omdat de mensheid vanuit vrije wil had gekozen om het innerlijke weten te negeren.

Daardoor werden de wetten en de regels van ons evolutieproces aangepast, aan het einde van de Atlantische periode. In de periode daarna kregen de lichtwerkers het aanzienlijk moeilijker, door de aanpassingen in ons evolutieproces.

In de theosofische literatuur is bekend dat er in de periode van Atlantis allerlei tovenaars waren, die destijds uitzonderlijke dingen konden doen. De informatie die we nu hebben over deze periode is heel beperkt maar dit stukje informatie is blijven bestaan in onze herinneringen, dankzij de theosofische literatuur.

Met de kennis van nu is het niet moeilijk om in deze tovenaars de meesters te herkennen, de directe dienaren van de heer der wereld, de god van de Bijbel. Zij hebben in de loop van de geschiedenis altijd bijzondere vermogens gehad, waarmee men heel veel macht kon uitoefenen.

Ze kregen deze vermogens van de god van de Bijbel, die zelf een grote macht had opgebouwd. Hij is geen beginnende god zoals Medusa, maar een god die veel verder is gevorderd en over veel meer macht kan beschikken.

In de periode van Atlantis waren deze meesters, deze tovenaars, al oppermachtig, maar in de periode daarna werden de wetten en de regels van ons evolutieproces aangepast, in het voordeel van de donkere kant, de kant van de heer der wereld, de god van de Bijbel.

Dit betekent dat de macht van de meesters in de periode ná Atlantis, in de beginperiode van dat nieuwe tijdperk, aanzienlijk groter is geweest dan in de lange periode van Atlantis.

***Aan het einde van de Atlantische periode
was de mensheid ten onder gegaan
aan haar eigen invulling van haar vrije wil.***

Hoewel de Zieners destijds al enkele tienduizenden jaren in incarnatie waren gebracht, om kanalen te zijn voor Genegenheid en de mensheid te helpen met haar spirituele huiswerk, had dit niet geleid tot veranderingen in de keuzes van de meerderheid van de mensheid. De meeste mensen wilden hun innerlijke weten *niet* volgen en kozen voor het uitleven van hun driften, het willen werken met macht en het opbouwen van een sterke comfortzone, zonder zich al te veel te bekommeren om het lot van hun medemensen.

De Zieners waren in het incarnatieproces gekomen in de loop van de hele lange Atlantische periode, toen de leiding van de mensheid vaststelde dat er hulp nodig zou zijn voor de mensheid omdat zij anders ten onder zou gaan aan haar eigen vrije wil.

De Zieners waren symbolisch een paar klassen verder dan de gemiddelde mensheid van die periode, maar slaagden er niet goed in hun medestudenten op Aarde te helpen bij hun leerproces. Er gebeurde eigenlijk iets waarvan de leiding van de mensheid had gehoopt dat dit *niet* zou gebeuren maar wat onder de intense druk van de omstandigheden toch meer en meer zich af ging spelen, namelijk dat de Zieners *zelf*, ondanks hun hoge afkomst, langzaam ten onder gingen in de enorme moeilijkheden die de donkere kant voortdurend veroorzaakte.

Hoewel zij waren gekomen om hun medestudenten in de school voor de mensheid op Aarde te hulp te komen, en zij dit in principe heel goed konden doen omdat zij ver gevorderde Zielen zijn, was onze leeromgeving destijds al zodanig verstoord geraakt, dat zelfs deze ver ontwikkelde groep Zielen, alsnog in moeilijkheden kwam en zich aan alle kanten de vingers brandde aan de samenwerking met de donkere kant, die op hele verleidelijke manieren macht en vermogens aanbood, waar maar weinig Zieners tegen bestand waren.

Uiteindelijk was er aan het einde van de Atlantische periode een situatie ontstaan waarin de meerderheid van de Zieners had gekozen voor het negeren van het innerlijke weten. De afspraak die vooraf was gemaakt tussen de lichte kant en de donkere kant, was dat de Zieners in *dat* geval niet meer terug mochten naar de Oorsprong. Daardoor kwamen zij net als alle andere mensen in een soort van val terecht, de matrix, die de god van de Bijbel met grote zorgvuldigheid had opgesteld.

De Zieneressen waren door de lichte kant ingeroepen om de mensheid te hulp te komen, maar er waren vooraf wel afspraken gemaakt over de voorwaarden waaronder dit zou gebeuren. De lichte kant kon op deze manier het evenwicht proberen te verleggen in het voordeel van de lichtwerkers die al in incarnatie waren, maar de donkere kant stelde voorwaarden en die werden ingewilligd door een hogere partij.

De Zieneressen mochten indalen om de mensheid te helpen, maar als zij zelf zouden meegaan met de mensheid en hun innerlijke weten zouden negeren, dan zouden zij hun recht verliezen om weer terug te mogen naar hun hoge positie in de Oorsprong. Zij zouden dan voor onbepaalde tijd gevangen raken in de leeromgeving die op Aarde zou ontstaan. Dat was de afspraak die de goden onderling maakten.

Aan het einde van de Atlantische periode was de mensheid ten onder gegaan en mochten de Zieneressen niet meer terug naar de Oorsprong, vanwege de keuzes van de meerderheid van de groep om het innerlijke weten *niet* te volgen. De Zieneressen waren ondanks hun hoge afkomst alsnog gevangen geraakt in de matrix.

De situatie was dramatisch, van bovenaf beschouwd. Vanuit die achtergrond kwam er hulp vanuit de Oorsprong, omdat er iemand was die zich als vrijwilliger had aangemeld om de mensheid en de Zieneressen te hulp te komen, zodat het evenwicht in de wetten en de regels van ons evolutieproces zou kunnen worden hersteld.

Hoewel de Zieneressen aan het einde van het Atlantische tijdvak al wisten dat er hulp zou komen vanuit de Oorsprong, kwam die pas aan het begin van het nieuwe tijdperk dat daarop volgde, in een situatie waarin de wetten en de regels van het evolutieproces al waren aangepast, in het voordeel van de donkere kant, de kant van de heer der wereld, de god van de Bijbel, en zijn groep helpers, degenen die we nu kennen als de meesters van de Witte Broederschap.

***Het tijdperk na Atlantis
is ongeveer 5000 jaar geleden begonnen.***

In die periode bestonden de piramides al vele duizenden jaren. Deze machtige bouwwerken zijn het resultaat van de vermogens waar de meesters destijds al mee konden werken. Er is kennis in verwerkt die we in onze generatie niet meer hebben.

De piramides werden gebruikt voor allerlei rituelen waarin je langzaam kon opklimmen naar de top. Naarmate je verder opklom in de gelederen van de priesters, kwam je dichterbij god. Dit was niet alleen figuurlijk maar ook heel letterlijk.

Op de begane grond speelden zich allerlei rituelen af, die een soort van toegang verschaften tot het eerstvolgende hoger liggende niveau. Seksualiteit speelde in al deze rituelen een belangrijke rol. Naarmate iemand beter voldeed aan deze toelatingsproeven, kon je worden toegelaten tot het eerstvolgende niveau daarboven. Via allerlei trappen in de piramide kon je naar een hogere etage gaan, wanneer je voor de toelatingsproeven was geslaagd.

Op de begane grond waren er slechts de bewakers, die weinig macht hadden en weinig konden betekenen voor de mensen die op zoek waren naar gunsten van de goden. Maar deze bewakers vroegen wel hun prijs om iemand door te laten en vaak had dit te maken met seksualiteit.

Als je hierlangs was gekomen, mocht je naar een hogere etage. Daar kwam je in contact met een groep mannen in een hogere positie. Dit waren de raadslieden, die hoge posities hadden in de samenleving van die periode, en die veel voor je konden betekenen. Ook die vroegen hun prijs voor wat zij aan gunsten konden verlenen.

Als je verder naar boven wilde moest je eerst deze groep raadslieden tevredenstellen. Pas daarna mocht je verder naar een hogere etage. Via trappen op zo'n etage kon je omhoog naar de eerstvolgende verdieping.

De ruimtes binnenin de piramides waren groot, hetgeen heel vanzelfsprekend is als je aan de buitenkant staat en de afmetingen van dit enorme bouwwerk ziet. Toch weet de mensheid van onze generatie nauwelijks iets over wat er zich binnen in de piramides heeft afgespeeld.

De ruimtes in de piramides waren verlicht op een manier die nu onbekend is. Helemaal boven in de piramides waren ruimtes waar direct daglicht in naar binnen kon schijnen. Als je van de begane grond helemaal naar boven wilde gaan, was je lange tijd onderweg.

De hogepriesters van de periode vlak na Atlantis waren gehuisvest in de top van de grote piramide.

Als je werkelijk grote gunsten van de goden wilde, dan kreeg je te maken met deze groep dienaren van de goden. Zij waren het dichtste bij god, en hun status en positie was ontzagwekkend.

De leider van de hogepriesters had een status van halfgod. Hij kon destijds dingen doen waar we nu nauwelijks nog iets van weten.

Hij kon materialen veranderen en genezingen toepassen. Maar hij kon ook mensen veranderen in hun uiterlijk, zoals we dat soms in sprookjes nog tegenkomen. De hoogste priester van die periode kon aanzienlijk meer doen op het gebied van tovenarij, dan in de lange periode van Atlantis, die bekend staat om zijn machtige tovenaars.

Degenen die bekend waren met wat er *in* de piramides gebeurde, zwegen daar gewoonlijk over wanneer zij buiten de piramides waren. De grote meerderheid van de bevolking wist hier nagenoeg niets van. Men zag slechts enkele oppervlakkige manifestaties van macht en trok daar de conclusie uit dat je hier maar beter niet tegenin zou kunnen gaan.

De piramides zijn een bolwerk van de donkere kant.

Er is veel gespeculeerd over het geheimzinnige Shamballa, de bakermat voor de donkere kant, de plaats waar hun inwijdingsrituelen plaatsvonden en waarin zij samen waren met hun hoogste leider, de god van de Bijbel. In praktijk zou je kunnen zeggen dat de piramides het dichtst in de buurt komen van wat Shamballa is. Hoewel het eigenlijke Shamballa zich afspeelt op het etherische gebied en niet op het stoffelijke gebied, komen de piramides daar dicht in de buurt.

Mensen die nu in incarnatie zijn en zich sterk aangetrokken voelen tot de piramides, hebben daar gewoonlijk sterke raakvlakken mee vanuit hun vorige incarnaties. Voor sommigen roepen de piramides onaangename gevoelens op, hetgeen meestal veroorzaakt wordt door de ervaringen die je daar zelf ooit hebt meegemaakt, in de lange Egyptische periode.

*De meester Jezus, zoals we die nu kennen,
was ooit de hoogste priester in de periode vlak na Atlantis.
Hij had destijds de status van een halfgod.
Zijn macht was destijds veel groter dan in de periode van de doop in de Jordaan.*

De wonderen die de meester Jezus kon doen in de periode van 2000 jaar geleden, waren slechts een echo van de macht die hij daarvóór heeft gehad als hoogste priester in de periode van de piramides, vlak na de ondergang van Atlantis. De wonderen die de meester Jezus destijds kon doen, liggen eenvoudig in het verlengde van wat hij gedurende zijn hele incarnatiereeks heeft kunnen doen, met steun vanuit de goden, in het bijzonder de steun van de god van de Bijbel.

Restanten van zijn mogelijkheden om te genezen zie je terug in zijn leven als Nostradamus, hoewel zijn macht dan maar heel beperkt is.

Sommigen gaan ervan uit dat iemand als Jezus slechts één incarnatie heeft gehad waarin hij de “zoon van god” is geweest. Maar zo’n redenering is erg onlogisch en volstrekt onnatuurlijk. Alle mensen worden ondergedompeld in een incarnatieproces, waarin je herhaaldelijk opnieuw wordt geboren. Het is erg onredelijk te veronderstellen dat dit voor meester Jezus of voor andere meesters anders zou zijn.

*Ook de meesters van de Witte Broederschap
zijn onderworpen aan het proces van reïncarnatie,
en staan daar niet los van.*

Naarmate je beter zicht hebt op het verloop van ons evolutieproces, is het gemakkelijker om de meesters te herkennen. De meesters komen onder verschillende namen steeds opnieuw terug in hun incarnatiereeks als de directe vertegenwoordigers van de god van de Bijbel. Soms zijn zij hooggeplaatste personen binnen de kerkelijke wereld, soms zijn zij Bijbelse figuren en soms zijn zij de priesters van de goden in Egypte of elders in de wereld. Soms zijn zij de discipelen rondom meester Jezus in de periode van tweeduizend jaar geleden. Het zijn in werkelijkheid steeds dezelfde Zielen in incarnatie, die steeds opnieuw enorme machtsposities hebben gehad in de loop van de geschiedenis, met op de achtergrond de goden waar zij direct mee te maken hadden, en hun kracht en vermogens aan ontleenden.

*De rol die iemand in een bepaalde periode in de geschiedenis heeft,
sluit vaak naadloos aan bij rollen die iemand in voorgaande levens heeft gehad.*

Een probleem voor de lichtwerkers is dat ze zich vaak niet goed bewust zijn van de rollen die ze in voorgaande levens hebben gehad. Daardoor kennen ze ook niet de kracht die ze uit deze informatie kunnen putten.

Naarmate je meer zicht hebt op de rollen die je *zelf* in voorgaande levens hebt gehad, kom je aanzienlijk sterker te staan in het herkennen van de missie die je in dit leven, in onze generatie, samen met jouw hogere Zelf op je zou kunnen nemen. Als je meer zicht hebt op jouw eigen vorige levens, dan kun je daar een grote zekerheid aan ontleen.

Wanneer je van jezelf weet dat je in het verleden te maken hebt gehad met het op gang brengen van de Franse Revolutie bijvoorbeeld, dan is het niet zo vreemd wanneer je nu, in onze generatie, opnieuw betrokken raakt bij het op gang brengen van nieuwe normen en waarden in een samenleving waarin dit hard nodig is.

Wanneer je meer zicht hebt op wat er in voorgaande levens is gebeurd, begrijp je beter waarom je in het leven dat je nu in onze generatie hebt, opnieuw allerlei mensen tegenkomt waar je in voorgaande levens eerder mee hebt samengewerkt om hele mooie dingen op gang te brengen.

De donkere kant heeft veel belangrijke stukken informatie lange tijd afgeschermd voor de lichtwerkers. Daardoor zouden de lichtwerkers blind zijn en zichzelf niet goed meer kunnen herkennen, en ook de anderen waarmee ze zouden kunnen samenwerken, niet goed meer kunnen herkennen.

Nu de aanpassingen in ons evolutieproces steeds beter zichtbaar worden, kun je ook de mensen met wie je samen zou kunnen werken, steeds beter herkennen.

***Naarmate je meer zicht krijgt op jouw eigen rollen in voorgaande levens,
ga je jezelf beter herkennen.***

Stel dat iemand als Einstein of Galileo opnieuw zou worden geboren, zou iemand zich dan van jongs af aan bewust zijn van een missie, die mogelijk in het verlengde ligt van het bekende leven dat zij zelf ooit hebben gehad?

De donkere kant zal er alles aan doen om dit te verhinderen. De donkere kant zal er alles aan doen om te zorgen dat deze mensen zichzelf *niet* goed kunnen herkennen in het leven dat ze nu, in onze generatie, hebben. Beide zijn opnieuw in incarnatie, en onderdeel van de grote groep lichtwerkers die is geboren om nieuwe normen en waarde in onze samenleving te introduceren.

Op die manier probeert de donkere kant mensen in te kapselen en onwetend te houden, zelfs over hun eigen vorige levens, waarin ze misschien hele mooie dingen in werking hebben gezet. Zo zijn zelfs bekende lichtwerkers uit de geschiedenis soms een vreemde voor zichzelf, en kennen zij zichzelf niet, zoals hun hogere Zelf hen kent.

Als je vanuit vorige levens betrokken bent geweest bij het op gang brengen van grote verbeteringen, dan is dit gewoonlijk iets wat zich in groepsverband heeft afgespeeld. Mocht je in dit leven worden voorbereid om opnieuw mee te werken aan het op gang brengen van werkelijk waardevolle vernieuwingen en verbeteringen in onze generatie, dan is het daarbij een onvermijdelijke fase dat je steeds beter gaat herkennen met wie je het beste zou kunnen samenwerken.

Je leert jezelf dan kennen als onderdeel van een groep, die samen met het hogere Zelf, een nieuwe missie op zich kan nemen, zowel individueel maar ook als groep.

***We bevinden ons nu in een periode waarin de herkenning
van de mensen waar je mee zou kunnen samenwerken
weer volop op gang begint te komen.***

Het kunnen beschikken over de juiste informatie is van grote waarde om jezelf beter te kunnen leren kennen en daardoor sterker te worden. Er is daarom grote behoefte aan cruciale informatie, die lange tijd is afgeschermd door de donkere kant. Door de veel directere aanwezigheid van de Zielen, de hogere Zelfen, zijn er steeds betere mogelijkheden om nu toch aan deze vitale informatie te komen. De lichtwerkers kunnen aanzienlijk sterker worden door de beschikbaarheid van vitale informatie. Deze informatie kan in de komende periode steeds meer van binnenuit en van bovenaf worden aangegeven, vanuit het Ziel, het hogere Zelf.

Daardoor komen de lichtwerkers in de vóór ons liggende jaren aanzienlijk sterker te staan. Ze krijgen dan veel meer zicht op hun eigen missie en de mensen waarmee ze zouden kunnen samenwerken. Dit maakt de groep die vernieuwing gaat brengen, aanzienlijk sterker.

Nadat het tijdvak van Atlantis was afgerond en de beslissing hoe het verder zou gaan met de mensheid was genomen, door de goden die proberen de ontwikkeling van de mensheid in goede banen te leiden, kwam er hulp vanuit de Oorsprong, in de vorm van een vrijwilliger die de moed had om in te dalen, in een situatie waarin de mensheid nagenoeg was opgegeven en de Zieneressen niet meer terug konden naar hun thuishaven.

Deze persoon werd opgenomen in het incarnatieproces, net als alle andere mensen. Hij had graag geboren willen worden op een plaats in de wereld van *zijn* keuze, een plek waar de energie gunstig zou zijn voor de missie die hij op zich had genomen.

De Zieneressen hadden al langere tijd een centrum in wat we nu Nederland noemen. Dit heeft te maken met de energie in ons land die heel geschikt is voor het leren samenwerken met het hogere Zelf.

*Net zoals een lichaam energiecentra heeft,
heeft de Aarde dit ook.*

*De energie in Nederland,
is heel geschikt voor het leren samenwerken met het hogere Zelf.*

Maar de donkere kant kon na de ondergang van Atlantis de wetten en de regels van ons evolutieproces verder verslechteren, en zorgde ervoor dat degene die vanuit de Oorsprong terug was gekomen, niet zo gemakkelijk in Nederland in incarnatie kon komen. Hij werd geboren in wat we nu Egypte noemen, en werd al op jonge leeftijd in aanraking gebracht met de piramides en de priesters. Hij werd van jongs af aan in aanraking gebracht met de hoogste priesters, die hem op alle mogelijk manieren probeerden in hun kamp te krijgen.

Eerder heb ik geschreven over proeven die moesten worden doorstaan om onder hoge druk het innerlijke weten te blijven volgen, ongeacht wat de gevolgen hiervan zouden zijn. Al was er maar één persoon te vinden die onder hoge druk staande zou kunnen blijven, dan zouden daardoor de wetten en de regels van ons evolutieproces worden teruggedraaid in een oorspronkelijke situatie, zo was de afspraak tussen de goden onderling, maar tot de ondergang van Atlantis was er niemand sterk genoeg geweest om in deze proeven staande te blijven, en ook de Zieneressen die voor deze proeven waren uitgenodigd, waren hier niet goed doorheen gekomen.

Degene die vanuit de Oorsprong was teruggekomen om de mensheid en de Zieneressen te hulp te komen, werd zwaar op de proef gesteld maar slaagde erin goed door de proeven heen te komen. Toen de donkere kant zag dat hij hierin zou slagen, werd er geprobeerd hem tot stoppen te brengen en hem uit te schakelen, zodat hij niet verder zou kunnen gaan met de proeven en daardoor de lichte kant de overwinning niet zou kunnen claimen.

De afspraak tussen de goden onderling, die vooraf was gemaakt, kwam erop neer dat als er één van de Zieneressen zou zijn te vinden die zich tegen hem zou willen keren, die dan de gelegenheid zou moeten krijgen om (binnen afgesproken grenzen) te doen wat zij met hem wilde doen.

Hij was in een vorige incarnatiereeks als vrouw, onderdeel van de groep Zieneressen geweest en uiteindelijk de leidster van de groep geworden, doordat hij ook destijds goed door dezelfde proeven heen was gekomen.

Als één van de Zieneressen zich tegen degene zou keren die terug was gekomen uit de Oorsprong, dan zou zij zich daarmee in feite keren tegen de oorspronkelijke leidster van de groep, die terug was gekomen om de groep te hulp te komen, maar daarbij in incarnatie zou komen als een man, omdat de donkere kant dit had bedongen bij de afspraken die vooraf waren gemaakt.

Er zou iemand terug mogen komen, vanuit vrije wil, vanuit de Oorsprong, maar deze persoon zou dan wel als man moeten verschijnen, ook als dit iemand is die vanuit de eigen incarnatiereeks nauw verweven is met de Zieneressen. Dit is de manier waarop de goden onderling afspraken maken.

Degene die terug zou komen werd door de donkere kant gedwongen om in Egypte in incarnatie te komen, in de directe omgeving van de piramides. Het is zelfs redelijk te veronderstellen dat hij geboren werd bij één van de priesters, die in dienst stonden van de god van de Bijbel, zodat hij van jongs af aan vertrouwd werd gemaakt met hun rituelen.

Dit is de manier waarop de donkere kant op een hele subtiële manier probeert iemand gedrag aan te leren. Zo wordt iemand opgevoed in door hen gewenst gedrag, dat iemand symbolisch met de paplepel wordt ingegoten.

Dit is dezelfde manier waarop ook vele Zieneressen verkeerd gedrag hebben aangeleerd in de lange Egyptische periode, zonder zich hier in eerste instantie van bewust te zijn. Vanwege de overwinning van de donkere kant in de Atlantische periode, kwamen deze mogelijkheden op steeds grotere schaal beschikbaar in ons evolutieproces. De donkere kant kreeg daardoor veel mogelijkheden om lichtwerkers doelbewust verkeerd gedrag aan te leren, dat wil zeggen gedrag dat volkomen botst met het innerlijke weten.

Degene die terug was gekomen werd onderworpen aan deze omstandigheden, maar slaagde erin hierin staande te blijven en zijn innerlijke weten trouw te blijven, ook toen de druk hoog werd opgevoerd. Hij kreeg direct te maken met de hoogste priesters, degenen die de god van de Bijbel vertegenwoordigen op Aarde, degenen die we nu kennen als de discipelen van Jezus, de meesters van de Witte Broederschap.

Degene die terug was gekomen vanuit de Oorsprong kreeg direct te maken met de leider van de hogepriesters, degene die we nu kennen als de meester Jezus. Hij is dezelfde als degene die beschreven wordt in het boek “Tussen leven en dood” van Jozef Roelof. Wie meer wil weten over deze periode kan terecht in dit bijzondere boek, waarin veel wordt vrijgegeven over wat er speelde in de tempels in de lange Egyptische periode.

***Degene die terug is gekomen uit de Oorsprong
om de mensheid en de Zieneressen te hulp te komen,
is steeds in zijn incarnatiereeks in directe confrontatie geweest
met de meesters en hun voorman, de meester Jezus.***

Steeds opnieuw in de loop van de geschiedenis waren er proeven en steeds opnieuw probeerden de meesters op alle mogelijke manieren de proeven te laten mislukken. Ze waren hierbij in principe gebonden aan de afspraken die vooraf door de goden waren gemaakt.

Als er één van de Zieneressen zich tegen hem zou keren, dan zou die daarbij gesteund mogen worden door de donkere kant. Daardoor zou zo'n Zieneres opeens over heel veel kracht kunnen beschikken om zich tegen hem te keren.

Met andere woorden de donkere kant beloofde heel veel macht aan de Zieneressen wanneer die zich tegen hem zouden keren, waarbij zij niet altijd zo goed in de gaten hadden wie deze man eigenlijk was en wat hij eigenlijk kwam doen.

Aan het einde van de Atlantische periode was de meerderheid van de Zieneressen al zo ver afgezaakt dat het innerlijke weten niet meer werd gevolgd, maar in de periode daarna had de donkere kant veel meer mogelijkheden om de Zieneressen verkeerd gedrag aan te leren en bezweken velen steeds meer onder de verleidingen van macht.

Dit is één van de redenen dat het degene die terug is gekomen om de mensheid en de groep Zieneressen te hulp te komen, buitengewoon moeilijk is gemaakt. Verscheidene Zieneressen hebben zich tegen hem gekeerd in de loop van de geschiedenis, omdat ze bezweken voor de verleidingen vanuit de donkere kant. Door de aanpassingen in ons evolutieproces had de donkere kant volop mogelijkheden om dit zo te doen.

Met andere woorden de mogelijkheden voor de donkere kant om Zieneressen te verleiden met het aanbieden van allerlei vormen van macht en vermogens, waren sinds Atlantis aanzienlijk groter geworden.

De groep Zieneressen is lange tijd het mikpunt geweest van de donkere kant, omdat de donkere kant deze groep nodig had om degene die terug was gekomen uit de Oorsprong zo veel mogelijk tegen te werken.

Als de donkere kant de Zieneressen zou kunnen verleiden om zich tegen hem te keren, dan was dit (binnen afgesproken grenzen) toegestaan, binnen de afspraken die hierover door de goden onderling waren gemaakt.

Maar de donkere kant hield zich gewoonlijk *niet* aan deze afspraken, en keer op keer wanneer de vrijwilliger vanuit de Oorsprong op het punt stond goed door de proeven heen te komen, beïnvloedde de donkere kant de situatie zodanig dat de proeven niet verder konden gaan. Vaak betekende dit dat de vrijwilliger vanuit de Oorsprong eenvoudig werd vermoord.

De donkere kant overtrad keer op keer de gemaakte afspraken. De lichte kant claimde op basis hiervan een overwinning maar omdat de donkere kant zijn zinnen had gezet op onze Aarde, werd het de lichte kant onmogelijk gemaakt deze overwinning in werking te zetten.

De donkere kant riep eenvoudig de hulp in van hoge kwaadaardige wezens, die ervoor zorgden dat de lagere donkere krachten toch verder konden gaan, hoewel zij volgens de geldende regels eigenlijk al hadden verloren toen de vrijwilliger vanuit de Oorsprong steeds opnieuw werd belemmerd de proeven af te ronden en keer op keer ter dood werd gebracht.

***In praktijk komt het er dus op neer
dat de lichte kant en de donkere kant al ongeveer 5000 jaar ruzie maken
over welke regels er nu eigenlijk van toepassing zouden moeten zijn
in ons evolutieproces.
Deze strijd is eind 2012 beslist, in het voordeel van de lichte kant.***

De afspraken tussen de goden onderling was gebaseerd op de vrije wil van de Zieneressen. Als één van de Zieneressen vanuit een volkomen vrije wil de Boeddha zou willen tegenwerken, dan zou die daar in principe alle ruimte voor krijgen, dat was de afspraak.

Maar het is in sommige situaties buitengewoon moeilijk om vast te stellen in hoeverre er nog sprake is van vrije wil.

In het boek “De Mahatmabrieven aan A.P. Sinnett” van A. Trevor Barker waar ik eerder over heb geschreven, wordt door de meester Koot Hoomi duidelijk gemaakt dat hij een willekeurige persoon binnen 24 uur alles kan laten doen wat deze meester wil, zonder dat iemand dit zelf in de gaten heeft. (Brief 28, blz. 238)

Met andere woorden je hebt dan door de inwerking van deze vermogens niet meer goed in de gaten wat je nu eigenlijk zelf had gewild. Je weet dan niet meer zeker of wat er uiteindelijk gebeurt, ook datgene is wat je *zelf* wil.

Schijnbaar maak je dan *zelf* een keuze, maar in werkelijkheid is het een meester die op afstand met zijn vermogens zodanig op iemand inwerkt, dat die precies doet wat zo’n meester wil.

De meesters, de priesters van de god van de Bijbel, hebben al vele duizenden jaren dergelijke vermogens, en hebben deze vermogens vaak toegepast op de Zieneressen. Naarmate een Zieneres in het verleden vaker vanuit vrije wil had samengewerkt met de donkere kant, kregen de meesters steeds meer rechten om hun vermogens op die manier in te zetten.

De meesters hebben deze vermogens in onze generatie nog steeds, maar kunnen hier steeds minder kracht mee zetten.

In de Egyptische periode bestuurden de meesters met hun gedachtekracht vaak de keuzes en de overtuigingen van de Zieneressen. Het is dan heel moeilijk om vast te stellen wat in zo’n situatie nog de vrije wil is van een Zieneres, wanneer die zich tegen de Boeddha had gekeerd.

Een andere factor die ook destijds een belangrijke rol speelde is het gebruik van wat we nu verdovende middelen zouden noemen. In de Egyptische periode en ook daarvóór, in de Atlantische periode, was het gebruik van verdovende middelen tijdens rituelen eerder regel dan uitzondering, met name wanneer het ging om hele belangrijke en ingrijpende rituelen, waarbij er herhaaldelijk sprake was van allerlei soorten offers, soms zelfs van mensenoffers. Ook in zo’n situatie is het moeilijk om vast te stellen in hoeverre er nog sprake is van vrije wil van een Zieneres.

***De afspraken die door de goden onderling waren gemaakt,
waren gebaseerd op de vrije wil van de Zieneressen,
maar door het gebruik van verdovende middelen
en door de inwerking van machtige vermogens van de meesters,
was er nauwelijks nog sprake van vrije wil.***

Toch zijn op die manier talloze vervloekingen door de Zieneressen in werking gezet, in de lange Egyptische periode, waarin men het elkaar buitengewoon moeilijk heeft gemaakt en waardoor men steeds verder vast kwam te zitten aan de donkere kant.

Sommige Zieneressen kozen heel duidelijk bewust en vanuit een volkomen vrije wil voor de macht en de vermogens die de donkere kant aanbood, in ruil voor “klusjes”, die je dan moest opknappen.

Degene die we nu kennen als Maria Magdalena, “Finda” in het Oera Linda Boek, koos voor het op zich nemen van de taak die de opperpriester Jezus haar had aangeboden om Zieneressen te ronselen en onder te brengen in de gelederen van de priesters en de priesteressen die in dienst stonden van de god van de Bijbel.

Maria leerde de Zieneressen normen en waarden aan op het gebied van seksualiteit, die volkomen botsten met het innerlijke weten, maar die precies in lijn waren met de plannen van de god van de Bijbel (“Gaaf heen en vermenigvuldigt u”, “Pluk de dag”).

Zij was degene die doelbewust andere Zieneressen verkeerde normen en waarden aanleerde op het gebied van intiem lichamelijk contact, waarbij zij gebruik kon maken van allerlei vermogens die zij voor dit doel van de god van de Bijbel had gekregen. De Zieneressen die zich tot haar voelden aangetrokken, kwamen daardoor steeds meer onder haar invloed, alsof ze onder hypnose raakten, en in feite is dit precies wat er gebeurde.

De Zieneressen die zich nu nog steeds tot haar voelen aangetrokken, zijn degenen die ergens in de loop van hun incarnatielijnen onder haar invloed zijn gekomen, en zich hier nog steeds niet van los hebben kunnen maken.

***Maria Magdalena heeft zich in de periode van de piramides
opgewerkt tot een naaste medewerker van de opperpriester Jezus,
vanuit een volkomen vrije wil.***

Tweeduizend jaar geleden vonden zij elkaar terug en maakte Maria dezelfde keuze, namelijk om andere Zieneressen verkeerde normen en waarden aan te leren op het gebied van intiem lichamelijk contact, normen en waarden die volkomen botsen met het innerlijke weten, waarbij zij werd gesteund door de machtige vermogens van de meesters (de groep discipelen rond meester Jezus) en de hypnotiserende vermogens die zij *zelf* kan inzetten.

***Maria Magdalena is één van de Zieneressen
die zich al duizenden jaren fel heeft verzet
tegen de komst van de vrijwilliger uit de Oorsprong,
en heeft op alle mogelijke manieren geprobeerd hem uit te schakelen.***

Maria Magdalena is in de afgelopen duizenden jaren zo veel mogelijk beschermd door de god van de Bijbel, waardoor de Zieneressen en de mensen daar omheen, haar ware bedoelingen vaak niet goed konden zien. Deze betovering en deze versluiering wordt in de komende periode steeds verder afgebroken.

***Maria Magdalena heeft veel Zieneressen het verkeerde pad in gelokt
en velen in grote moeilijkheden gebracht.***

Net zoals de meester Jezus regelmatig in incarnatie is gekomen in de afgelopen duizenden jaren, is ook degene die is teruggekomen uit de Oorsprong regelmatig in incarnatie geweest in de afgelopen duizenden jaren. Zoals de meester Jezus vaak niet werd herkend, voor wie hij in feite is, zo werd ook de Boeddha in veel van zijn incarnaties niet herkend voor wie hij in feite is.

Sommige mensen hebben zich wel eens afgevaagd waarom er van de Boeddha zo weinig meer is vernomen sinds die ene incarnatie. De reden hiervoor is in feite heel eenvoudig, de donkere kant kan mensen zodanig inkapselen dat het onmogelijk wordt om iemand nog goed te herkennen. In een vorig artikel heb ik dit “cordon sanitaire” genoemd. Dit is een toestand die nog steeds op vele lichtwerkers van toepassing is. Juist de lichtwerkers worden in aanzienlijke mate tegengewerkt door de donkere kant om *zichzelf* goed te kunnen herkennen en *elkaar* goed te kunnen herkennen.

Door de aanpassingen in ons evolutieproces komen er nu steeds betere mogelijkheden om jezelf en elkaar weer veel beter te herkennen.

***Als de proeven waren afgerond in de periode van de piramides
in het oude Egypte, ongeveer vijfduizend jaar geleden,
dan zouden destijds de wetten van ons evolutieproces al zijn aangepast,
in het voordeel van de lichte kant.***

Maar de proeven werden *niet* afgerond omdat de donkere kant sommige Zieneressen hadden benaderd om zich tegen hem te keren en het hem onmogelijk te maken verder te gaan met zijn missie en met de proeven.

Sommige Zieneressen waren in die periode al erg vatbaar voor status, positie en macht, en bezweken onder de verleidelijke aanbiedingen vanuit de donkere kant, en kozen ervoor om de Boeddha tot stoppen te brengen, in ruil voor macht en vermogens.

In diezelfde periode zijn er allerlei vervloekingen uitgesproken waardoor de lichtwerkers zoals we ze nu noemen, elkaar en de Boeddha niet meer goed zouden kunnen herkennen. Deze vervloekingen hebben duizenden jaren bestaan en worden in de komende periode geleidelijk verder opgeheven, zodat de lichtwerkers zichzelf en elkaar weer beter kunnen herkennen.

De mensheid is weerloos tegenover deze machtige vermogens van de donkere kant en het is slechts door de aanpassingen in ons evolutieproces dat er nu weer meer ruimte komt voor deze herkenning bij de lichtwerkers.

In de loop van de geschiedenis van de afgelopen 5000 jaar heeft de Boeddha steeds opnieuw direct tegenover de meesters gestaan, onder allerlei verschillende namen. Steeds opnieuw dezelfde confrontaties in de loop van de geschiedenis. In de Bijbel is deze confrontatie terug te vinden in verschillende episodes. Voor wie de grote lijnen helder voor ogen heeft, is dit terug te vinden.

***De confrontatie tussen Elia en de priesters van Baäl
is dezelfde als de confrontatie tussen degene die terug is gekomen uit de Oorsprong
en de (hoge)priesters in de piramides in het oude Egypte.***

In de Bijbel wordt de confrontatie tussen de priesters van Baäl en Elia op een hele verwrongen manier weergegeven. Men laat Elia de spot drijven met de priesters en hen uitdagen en ophitsen. Het zal duidelijk zijn dat iemand die het innerlijke weten volgt, zoiets niet zou doen, ook niet in zo'n extreme situatie.

***Men laat in de Bijbel Elia eenzelfde soort brandaltaar maken als de priesters van Baäl
maar ook dat zou iemand die het innerlijke weten volgt niet doen.***

In werkelijkheid maakten de priesters van Baäl een groot brandaltaar en smeekten zij om ontbranding van dit vuur, door een ingreep van hun god, de god van de Bijbel.

Degene die terug was gekomen uit de Oorsprong had in die periode de naam Elia gekregen en maakte een kleiner vuur, dat hij op eigen kracht kon aanmaken.

Dit is de symboliek van degene die het eigen innerlijke vuur kan aansteken en de groep die zich afhankelijk opstelt tegenover een ingreep van een macht buiten henzelf.

De priesters van Baäl claimden dat hun god hen altijd zou helpen en hen nooit in de steek zou laten. De priesters claimden dat hun god hun gebeden altijd zou verhoren en dat Elia op eigen kracht geen vuur zou kunnen maken, in de veronderstelling dat ze Elia dit zouden kunnen beletten door de inwerking van hun machtige vermogens.

Maar in die specifieke situatie werd duidelijk gemaakt dat de goden die destijds werden aanbeden niet altijd voor wonderen kunnen zorgen zoals de priesters hadden beweerd.

Daardoor werd duidelijk dat er een hogere macht is die deze lagere goden tot stoppen zou kunnen brengen. De bevolking die hier destijds getuige van is geweest, leerde daardoor dat er een andere god is dan de goden van Baäl, die blijkbaar in staat was deze goden tot stoppen te brengen.

De bevolking leerde daardoor dat ze de mogelijkheid hadden om symbolisch hun eigen innerlijke vuur, *zelf* tot ontbranding te brengen, door het innerlijke weten te volgen en zich te richten op de missie die ze samen met hun hogere Zelf op zich zouden kunnen nemen.

***Door te leren samenwerken met het hogere Zelf
en de missie van de Ziel op je te nemen,
ontsteek je symbolisch het innerlijke vuur.
Dat was de boodschap in de periode van Elia.***

In de Bijbel heeft men Elia de priesters van Baäl laten vermoorden maar dit is een merkwaardige keuze van iemand die het innerlijke weten volgt. In werkelijkheid is dit volkomen anders gelopen en hebben de priesters van Baäl, Elia en de groep die direct aan hem is verbonden, in het vuur geworpen, dat toen werd gemaakt. Met andere woorden nadat Elia in deze krachtmeting had gewonnen, werd hij onmiddellijk vermoord door de priesters van Baäl.

De herinneringen aan deze krachtmeting vervaagden in de loop van de geschiedenis, en vele eeuwen later waren er nog slecht de geschreven versies van dit verhaal, die volledig werden gecontroleerd door de priesters van de god van de Bijbel. Op die manier zijn vele verhalen in de Bijbel misvormd en herschreven, in een versie die beter past bij de doelstellingen van de priesters van de god van de Bijbel, de meesters van de Witte Broederschap.

***In een oorlog is de informatie waarover je kunt beschikken
vaak cruciaal voor de visie die je ontwikkelt en de keuzes die je maakt.
In de intense oorlog tussen de lichte kant en de donkere kant
speelt ditzelfde principe een belangrijke rol.***

De lichte kant is pas *nu* in staat om veel dingen uit de geschiedenis beter te belichten. In praktijk komt het erop neer dat we ons eigen verleden eigenlijk nog niet echt zo goed kennen. Bij het beter leren kennen van jezelf, is het van groot belang uit te kunnen gaan van betrouwbare informatie. In de komende periode komen hier steeds betere mogelijkheden voor.
